

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 37 (2453).

СУБОТА, 25 БЕРЕЗНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року.
Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

СТАНЬ ЧЕМПІОНОМ ГПО!

Вже шостий рік тривають випробування за новим Всесоюзним фізкультурним комплексом «Готовий до праці та оборони СРСР», що ставить почесну мету — сприяти формуванню високих моральних і духовних якостей радянських людей, їхньому гармонійному розвитку, допомагати на довгі роки зберегти міцне здоров'я і творчу активність. Новий комплекс ГПО — важливий етап розвитку фізичного виховання, він допомагає впровадженню фізичної культури в наше життя.

Ти, юний друже, теж виходиш на старт. Щодня. Після робочої зміни, після уроків, у вихідні дні. Щоб стати значківцем, щоб скласти залік з фізичної та військово-технічної підготовки. І ось у тебе вже є нагорода — золотий чи срібний значок. Але ти продовжуєш тренуватись, щоб удосконалити свою спортивну майстерність і стати чемпіоном ГПО — таким, як кіровоградські школярі Лариса Гречко і Олег Миколаєнко, як робітники із Світловодська Володимир Ковязін і Григорій Яненко. Ці значківці тепер найсильніші в області. І ти рівняєшся на них. Рівняєшся на них і учень Кіровоградського машинобудівного технікуму Володимир Твердоступ. Займаючись у групі ГПО, цей комсомолец став абсолютним чемпіоном області, бронзовим призером республіки, кандидатом у майстри спорту. Такої висоти добився і його товариш по команді Микола Лахузов. З ними були ще понад 500 учнів технікуму, які стали значківцями і довели, що їхній колектив фізкультури кращий на Кіровоградщині. Тут масовість справді межує з майстерністю. Звідси й успіх.

Досвід чемпіонів переймають початківці. А через певний час дарують собі перемогу. І не тільки собі. Познайомтеся з кращими значківцями Павлівської середньої школи Онуфріївського району Ігорем Бабенком, Олександром Ірклієм та Іваном Щербиню. Склавши залік з фізичної та військово-технічної підготовки, вони стали фізорганами. І покликали своїх однокласників на «Старт надій». Тут кожен учень регулярно тренується, бере участь у спортивних поєдинках. Отже, будуть нові чемпіони і рекордсмени. А наймолодші включились у республіканську піонерську гру «Олімпійські сходи», аби теж загартовувати себе і мати характер олімпійців.

Тож не барися, товаришу! Якщо ти не визначив для себе висоти, зроби це не гаючись. І не зупиняйся на досягнутому. Бо значок ГПО — не самоціль. Ти, звичайно, гордишся ним не менше, ніж Валерій Борзов олімпійською медаллю. Та роби крок далі. Щодня. Тільки тоді фізкультура і спорт стануть для тебе підмогою у праці і навчанні, тільки тоді ти займеш справжній пост бадьорості і сили. Тільки тоді тобі підкоряться ще вищі висоти. Візьми приклад олімпійців та чемпіонів ГПО. Подаруй собі перемогу — сьогодні, завтра. І ти теж піднімешся на високий постамент.

Стань чемпіоном ГПО!

ХРОНІКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

На цих зборах не говорили про досягнення, не вшановували передовиків, не висловлювали критичних зауважень. Ці збори не вражали й представництвом: чотири комсомольці (одні, п'ятні, відсутній з поважних причин) і запрошені. Але це були дуже важливі збори.

21 березня 1978 року — день народження комсомольської організації Кіровоградського заводу тепловозних дизелів, 158-ї в Кіровоградському районі обласного центру. Своєю секретарем співчанин обрали Олексія Кузнецова, заступником — Віктора Семенюка.

Минуло кілька років, і зростає завод-велет, зростає комсомольська організація. З п'яти до кількох тисяч чоловік. І будуть збори, будуть гарячі дискусії на них, будуть оплески переможцям змагання, будуть ініціативи. Буде вирюоче, повнокровне комсомольське життя. Бс були ці, перші, збори.

А. РОМАНЮК.



ТЕТЯНА ЧЕРНЕНКО — ШТУКАТУР УПРАВЛІННЯ МЕХАНІЗАЦІЇ БУДІВНИЦТВА КОМБІНАТУ «КІРОВОГРАДВАЗЕДУ» для неї, як і для її подруг по КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІЙ БРИГАДІ, НІНІ НАСТАВ ДУЖЕ ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ПЕРІОД. АДЖЕ ДІВЧИНА ЗОБОВ'ЯЗАЛАСЯ ПЛАН ТРЬОХ РОКІВ П'ЯТИРІЧКИ ВИКОНАТИ ДО ПОЧАТКУ РОБОТИ ХІІІ З'ІЗДУ ВЛКСМ.

Фото І. КОРЗУНА.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛТАЙП

ТІ, ЩО МОЖУТЬ УСЕ РОБИТИ

Колектив Олександрійської швейної фабрики нині спеціалізується на шитті спецодягу для учнів професійно-технічних училищ і працівників цивільної авіації. Отже, потрібно опанувати нову технологію.

Та для швачок-резервісток Ніни Рубан (до речі, делегатки ХІІІ з'їзду

комсомолу України) і Надії Горовецької це не перешкода на шляху до мети — успішного виконання соціалістичних зобов'язань, узятих на честь 60-річчя ВЛКСМ. Дівчата виконують буквально всі операції на потоці, виробляють 115—120 процентів змінної норми.

У цеху № 1, де працюють Ніна та Надія, багато дізнач опанували кілька технологічних операцій. Кращі з молодих швачок — Валентина Богута, Тетяна Гажала та інші — зобов'язалися завдання 1978 року виконати до 7 жовтня — першої річниці прийняття нової Конституції СРСР.

С. ЯСЬКО, секретар комітету комсомолу Олександрійської швейної фабрики.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

22 березня відбулося засідання Президії Верховної Ради УРСР, на якому були розглянуті питання про проект Конституції Української Радянської Соціалістичної Республіки та про Державний гімн Української РСР.

З доповіддю про проект Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки виступив Голова Комісії по підготовці проекту нової Конституції Української РСР, член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

В обговоренні цього питання взяли участь члени Президії Верховної Ради УРСР — член Політбюро ЦК Компартії України, голова Укрпрофради В. О. Сологуб, голова виконкому Криворізької міської Ради народних депутатів Ю. П. Бабич, бригадир фрезерувальників кінського заводу «Ленінська кузня» І. І. Радзівський, перший секретар Сумського обкому партії І. Г. Гринцов, голова виконкому Львівської обласної Ради народних депутатів Т. Д. Телішевський, керуюча виробничою ділянкою колгоспу «Прогрес» Тетіївського району Київської області М. М. Рижук, перший секретар ЦК ЛКСМ України А. І. Корнієнко, завідувач дитячим відділенням Кіровоградської центральної районної лікарні Волинської області Т. О. Зайковська, директор заводу «Запоріжсталь» імені Серго Орджонікідзе Л. Д. Юрко.

Президія Верховної Ради УРСР прийняла Указ, яким в основному схвалено проект Конституції (Основного Закону) Української РСР, поданий комісією, і винесено його на всенародне обговорення в республіці.

Прийнято Указ Президії Верховної Ради УРСР про скликання позачергової сьомої сесії Верховної Ради УРСР для розгляду проекту Конституції (Основного Закону) Української РСР.

На засіданні заслухано повідомлення члена Політбюро ЦК Компартії України, Голови Президії Верховної Ради республіки О. Ф. Ветсенка про Державний гімн Української РСР.

Президія прийняла Указ, яким затверджено текст і музичну редакцію Державного гімну Української Радянської Соціалістичної Республіки. Встановлено, що повсюдне виконання Державного гімну Української РСР запроваджується в республіці з 1 серпня 1978 року.

Текст і ноту музики гімну будуть опубліковані.

ДОРОГОЮ ЖИТТЯ ПІДЕМО З ВАМИ...

Наставник... Він стає поруч, коли нам буває важко, коли нас гризуть сумніви, коли ми через труднощі можемо зійти зі шляху до омріяної професії. Він завжди з нами, добрий і вимогливий, суворий і чесний.

Ось такі люди приїхали в Кіровоград на Всесоюзну зустріч наставників сільської молоді, щоб поділитися досвідом виховання молоді хліборобської зміни. Приїхали з усіх кутків Радянського Союзу: з Алтайського краю, Підмосков'я, Казахстану, Молдавії, України... Люди, імена яких знає вся країна. Герої Соціалістичної Праці, лауреати Державної премії СРСР. Кращі з кращих наставників.

Про Кіровоградщину, про її людей розповів гостям секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк. З доповіддю «Розвиток наставництва на селі і завдання трудового виховання молоді» виступив секретар ЦК профспілки працівників сільського господарства М. І. Дежинев. Секретар ЦК ЛКСМ України С. П. Бабич виставив подяку комсомольське спасибі наставникам від імені молоді села, всіх юнаків і дівчат республіки. І була щира розмова про те, як зробити працю наставника ефективнішою, як розв'язувати завдання закріплення молодих у сільському господарстві.

Бригадир тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району Кіровоградської області двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гігалов, бригадир тракторно-рілочної бригади радгоспу «Сорокинський» Алтайського краю, Герой Соціалістичної Праці М. І. Гусельников, доярка радгоспу «Коммунарка» Ленінського району Московської області лауреат Державної премії СРСР, Герой Соціалістичної Праці М. С. Громова, оператор об'єднання «Колгоспживпром» Сорокського району Молдавської РСР, член ЦК Компартії Молдавії, депутат Верховної Ради Молдавської РСР, лауреат премії комсомолу Молдавії І. В. Гонца, директор Богданівської середньої школи імені В. І. Леніна Знаменського району, Герой Соціалістичної Праці І. Г. Ткаченко, механізатор племрадгоспу «Запорізький» Токмацького району Запорізької області Герой Соціалістичної Праці, лауреат Державної премії СРСР В. М. Воронін, секретар ЦК ЛКСМУ С. П. Бабич, — всі, чие слово лунало з трибуни, висловили свої думки щодо поліпшення виховання молодих хліборобів.

(Див. 2 стор.).

ДОРОГОЮ ЖИТТЯ ПІДЕМО З ВАМИ...

НЕ ЕКСКУРСАНТИ, А ГОСПОДАРИ

(З виступу двічі Героя Соціалістичної Праці Олександра Васильовича ГІТАЛОВА).

Нині неможливо переоцінити значення високоякісної підготовки молодих механізаторських кадрів. Підготовки професійної і моральної. Вже сьогодні в нашій тракторній бригаді більше половини працюючих становлять молоді механізатори. Щороку в колектив приходять випускники середньої школи.

Те, що необхідно поєднувати професійно й морально виховання підрастаючої зміни, — це для кого не секрет. Так і роблять кращі наставники. Головне — прищепити юнакам і дівчатам любов до землі, до хліборобської праці. Саме з цього починається шлях до професії механізатора.

Проїлюструю це на прикладі своєї бригади, в якій кожен досвідчений землероб — наставник. Ми добре розуміємо, що хліборобська стежка починається зі шкільної партії. А тому особлива увага — школярам. Ми створили малий польовий табір. У навчальному класі механізаторів проводять з учнями заняття, є у нас і стенди, присвячені профорієнтації. І випускники школи, прийшовши працювати, поважають себе не екскурсантами, а господарями складної сільськогосподарської техніки, своїми людьми у тракторній бригаді.

Це, так би мовити, офіційні, заплановані заходи. А хіба заплановані оті щирі, невинуваті розмови з молодими просто так, коли зустрічаються ветерани праці і школярі на сільській вулиці чи в клубі? Розмови про те, який особливо смачний хліб після напруженого трудового дня, про ціну цього хліба? Ніякими інструкціями такі розмови не передбачені. І не

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

винядакого протягом останніх років із 124 випускників школи у тракторну бригаду прийшов 61 чоловік.

Ветерани йдуть на пенсію. Але не сидяться в удома. Тягне їх до техніки. І знову копаються старі діди у двигунах, не просто відводять душу, а допомагають виховувати в молодих прив'язаність до професії. Знаєте, яке враження у хлопців від того святого патріотизму свочолів ветеранів! Не тільки словом можна виховувати.

ЧОМУ «ІНТЕЛІГЕНТНІ» РУКИ!

(З виступу оператора об'єднання «Колгоспживпром» Сорокського району Молдавської РСР лауреата премії комсомолу Молдавії Івана Володимировича ГОНЦИ).

Мій батько працював на свинофермі. Пам'ятаю, руки у нього були такі мозолісті, що ввечері він не міг тримати ложку. А оце недавно приходили до нас на комплекс по відгодівлі свиней учні. Старший групи, викладач, тоді здивувався: «Що ж ви робите?» — «Як це — що? — не зрозумів я. — Свиней годую, корми підсипаю». — «Але ж у вас руки інтелігентні!»

Так, праця наша механізована, професія — оператор. Труд приносить задоволення. Але, скажу відверто, роль наставництва саме в та-

ких умовах набуває особливого значення. Адже руки інтелігентів у нас від того, що маємо справу із сучасною складною технікою, яка симулює роботи більше тодішні, ніж рук. Високих знань вимагає, відповідальності. Ось яке завдання стоїть перед нами, наставниками: не тільки навчити управляти технологічними процесами, а й любити свою справу, свою професію. Адже й кнопки можна натискати по-різному: байдуже і з патетицизмом (якщо любиш свою справу).

Я — наставник молодий, але найстарший у нашому колективі. І горджуся тим, що передав досвід чотирьом своїм учням. До речі, нині одного з них нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора.

Та чи все залежить від наставників? Громадянин починає формуватися в сім'ї. І часто невдача при вступі до інституту розцінюється батьками як велика трагедія. Отже, чи не зупинили ми у профорієнтаційній роботі з поля зору такий фактор, як виховання в сім'ї? Чи не забули ми про контакт із нею?

ПЕРЕМОГЛА БАТЬКІВСЬКА МРІЯ

(З виступу бригадира тракторно-рілочної бригади радгоспу «Сорокинський» Алтайського краю Героя Соціалістичної Праці Михайла Івановича ГУСЕЛЬНИКОВА).

У голодні воєнні роки ми оралі землю і сіяли кіними. Як мріяли тоді про трак-

тори! А нині молодим хлопцям доводиться нову техніку, довіряють мрію мою і мого батька, одного з перших трактористів Алтаю.

Хочу сказати про спадкоємність мрії. Ми живемо в час, коли звичайними стали слова «трудова династія». В нашому радгоспі, наприклад, багато таких династій. Мій брат працює на тракторі, син — теж. Спочатку Володя мав пристрасть до радіотехніки і, здається, досить міцну. Все ж перемогла любов до землі, батьківська мрія перемогла. Закінчив Алтайський сільськогосподарський інститут і працює в радгоспі.

На прикладі кращих трудових династій треба виховувати у молоді любов до професії своїх батьків. Це — найкраща агітація.

* * *

На закінчення перед кращими наставниками країни виступив начальник управління кадрів Міністерства сільського господарства СРСР Дмитро Андрійович Єсипенко. Учасники зустрічі прийняли листа до всіх наставників, ветеранів праці, передовиків сільськогосподарського виробництва, до всієї сільської молоді.

Другого дня кращі наставники країни відвідали орденоносне підприємство — кировоградський завод «Червона зірка», побували у тракторній бригаді двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, де прославлений хлібороб озийомив гостей з умовами праці і побуту механізаторів, поділився досвідом.



ГЕРОЇ ЗАВЖДИ ПОРУЧ

У середній школі № 19 м. Кіровограда велику увагу приділяють військово-патріотичному вихованню піонерів. «Герої завжди поруч» — ця операція в зоні піонерської дії, в яку включилися всі загони, допомогла зібрати багато цікавих матеріалів про людей, котрі живуть поруч. І з допомогою їхніх розповідей ще раз заглянути в історію нашої Батьківщини. 84 біографії знайшли своє відображення на сторінках альбому. Незабарем він поповниться матеріалами з історії комсомолу — піонери дружини стали учасниками міської операції «Естафета поколінь», присвяченої 60-річчю комсомолу.

Готуються школярі і до зустрічі XVIII з'їзду ВЛКСМ. На честь відкриття його в школі відбудуться фінальні ігри «Зірнці-78». Уже змагалися між собою юні стрільці, санітарні пости, відбувся конкурс строю і пісні, що закінчився парадом юнацьких загонів і жовтеницьких груп, присвяченим закриттю місячника військово-патріотичної роботи.

С. МАРТИНОВА,
старша піонервожата.

На фото: в строю — переможці парадів жовтеницьких «зірнць».

Фото В. ГРИБА.

Спосіб життя — радянський

З ТУРБОТОЮ ПРО МОЛОДЬ

«Гордість нашого народу — радянська молодь, для виховання і освіти якої ми не шкодуємо сил і коштів. Вона бере активну участь у будівництві комунізму».

Л. І. БРЕЖНЕВ,
«Ленінським курсом».

Законодавча діяльність, контроль за виконанням законів, які забезпечують права і обов'язки радянської молоді, підвищення ролі молодого покоління в державному і громадському житті — основні завдання комісій у справах молоді Раді Союзу і Раді Національностей Верховної Ради СРСР. У північно-молот році цим постійно діючим комісіям палат минає десять років.

За минулі роки, повідомили кореспондента ТАРС у Президії Верховної Ради СРСР, комісії нагромадили великий досвід у вирішенні багатьох проблем, зв'язаних з вихованням і формуванням нової людини — активного будівника комуністичного суспільства. Більшість питань, розглянутих комісіями, стосувалась ідейно-морального і трудового виховання молоді, підвищення її загальноосвітнього, культурного і професійного рівня.

Під постійним контролем депутатів і такі питання, як правильне використання в народному господарстві молодих спеціалістів вищої і середньої кваліфікації, випускників профтехучилищ, своєчасне асигнування коштів на будівництво молодіжних гуртожитків та інших соціально-культурних об'єктів, особливо в районах ударних комсомольських будов. Рекомендації комісій у цих питаннях знаходять відображення у висновках по державних плану і бюджету, в інших планах.

Велике місце в роботі комісій займають питання законодавчої діяльності Верховної Ради СРСР. Помітний вклад комісії внесли, наприклад, у розробку основ законодавства про народну освіту, про працю та інших законів, які зачіпають інтереси молоді.

Одним з найважливіших питань, що стояли в центрі уваги комісій в останні роки, було питання про практику організації вільного часу працюючої молоді. Вільний час за обов'язком майже дорівнює робочому. Тому питання про безпосереднє зв'язане з роллю та місцем молоді в розвинутому соціалістичному суспільстві, з завданнями морального виховання молодого покоління.

Для підготовки цього питання було утворено підготовчу комісію. Депутати

з участю вчених і спеціалістів докладно вивчали цю проблему. Було узагальнено матеріали з 13 республік, країв і областей, багатьох міністерств і відомств, громадських організацій.

Підсумки обговорювалися на засіданні Президії Верховної Ради СРСР. Матеріали комісії були надіслані в Раді Міністрів СРСР, яка доручила розробити і здійснити конкретні заходи щодо поліпшення цієї роботи. 73 міністерства і відомства повідомили комісії про вжиті заходи. Держплан СРСР врахував рекомендації комісії при розробці основних показників плану економічного і соціального розвитку країни на 1978 рік, в якому передбачено, зокрема, збільшення капітальних вкладень на розвиток і зміцнення матеріальної бази закладів культури та освіти.

Кожна комісія палат Верховної Ради північного скликання складається з 35 депутатів. Третина їх — молоді депутати. У складі комісій, наприклад, — шліфувальник з Тули Олександр Чекулаєв, ткаля з Узбекистану Халіма Акрамова, балерина з Ленінграда Ірина Колпакова та інші. Всі вони добре знають життя молоді, її турботи й інтереси.

Поєднання в комісіях молодих кадрів і досвідчених партійних і державних працівників забезпечує високий професійний рівень принципного і вимогливого підходу до обговорюваних проблем.

Постійні контакти підтримують комісії з ЦК ВЛКСМ, широким використанням матеріалів і пропозицій ЦК з молодіжних проблем. Велику роботу проводять також 12 тисяч комісій у справах молоді місцевих Рад, які об'єднують у своєму складі понад 80 тисяч депутатів.

На постійне виконання Комуністичної партії і Радянської держави молоді відповідає високою трудовою і політичною активністю в боротьбі за успішне виконання історичних рішень XXV з'їзду КПРС. Мільйони юнаків і дівчат присвячують свої трудові успіхи 60-річчю ВЛКСМ, наустному XVIII з'їзду комсомолу. Вони прагнуть ознаменувати ці події новими чудовими зверненнями, спрямованими на зміцнення могутності любимої Батьківщини.

Стихають останні звуки прощального балу, настає хвилина прощання. Вчорашні студенти, люди, котрі чотири роки жили однією дружною сім'єю, роз'їжджаються в різні кінці області, навіть республіки. Через деякий час кожен із них прийде в одну з шкіл, визначених суворим розподілом молодих спеціалістів. Там, у тих школах, чекають на них нові колективи, нові люди. Та будуть це люди, звичайно, старші, поважніші. То чи не втраять молоді спеціалісти своїх друзів-однолітків, чи знайомі, чим живе кожен із них, чи матимуть змогу зустрічатися, ділитися враженнями, обмінюватися досвідом, нарешті, вчитися одне в одного?

Ті, хто приїхав на роботу в школи Знам'янського району, на всі ці запитання можуть відповісти ствердно. Заслуга в цьому передусім районної ради молодих учителів.

Головний напрям роботи ради — підвищення професійної майстерності вчителів, їх ідейно-політичне виховання, організація культурно-масових і спортивних заходів. І до всього цього головна ви-

мога — неформальний підхід. Скажімо, в районі регулярно влаштовують взаємодієвиди уроків. Кожен молодий учитель має змогу відвідати урок свого молодого колеги з іншої школи, а потім, на засіданнях ради, поговорити про нього.

Учителям — комсомольцям часто доводиться допомагати учням-консультантам, тим, хто виконує піонерські й комсомольські доручення, організувати предметні декади і тижні, інші заходи. На засіданнях ради вчителі завжди можуть дістати цінні поради з незрозумілих питань. Рада молодих учителів координує роботу вчительських комсомольських організацій і груп, пов'язану з участю піонерів у Всесоюзному піонерському марші «Ми вірна зміна твоя, комсомолі, учнів».

Тижень
МОЛОДОГО ВЧИТЕЛЯ

РАЗОМ —
ЦІКАВІШЕ

тантам, тим, хто виконує піонерські й комсомольські доручення, організувати предметні декади і тижні, інші заходи. На засіданнях ради вчителі завжди можуть дістати цінні поради з незрозумілих питань. Рада молодих учителів координує роботу вчительських комсомольських організацій і груп, пов'язану з участю піонерів у Всесоюзному піонерському марші «Ми вірна зміна твоя, комсомолі, учнів».

комсомольців — у міському огляді комсомольських організацій шкіл, присвяченому виконанню рішень XXV з'їзду КПРС.

Та члени ради, буваючи в школах, не обмежуються тільки контролем навчально-виховного процесу. Вони завжди цікавляться побутовими умовами молодих учителів, їхнім відпочинком. Багато зроблено в районі для того, щоб вчителі могли зустрічатися і у вільний від роботи час. Нерідко влаштовувалися змагання серед молодих педагогів з волейболу, баскетболу, лижного спорту, шахмат. 116 молодих учителів мають золотий значок ГПО. В лютому було проведено конкурс читців, перемогли Т. Афанасьєва та Н. Антонів. А «вогники»-заступники молодих учителів стали вже в районі традиційними. Ось і цього місяця відбувся такий «вогник». На ньому розповідали про свою роботу досвідчені педагоги, розповідали й ті, кого звать учителем перший рік.

Л. ГУДЗЕНКО,
секретар — завідувач відділом учнівської молоді Знам'янського міського ЛКСМУ.



«КОНТРАСТИ
ПО СУСІДСТВУ»

У критичній кореспонденції під таким заголовком («Молодий комунар» за 9 лютого цього року) мова йшла про незадовільну організацію соціалістичного змагання серед

молодих робітників Олександрівського авторемонтного заводу.

Секретар комітету комсомолу підприємства Микола Косин відповів редакції, що виступ газети обговорено на засіданні комітету, критику визнано справедливою. На механічній дільниці, про яку в основному говорилося в кореспонденції, справді не було контролю за ходом змагання, дехто з комсомольців не виконував норм виробітку, порушував трудову дисципліну.

Комітет комсомолу заслухав групкомсорга механічної дільниці Ларису Губенко і намі-

тив заходи щодо поліпшення організації змагання. На дільниці створили виробничий сектор, до складу якого ввійшли Олександр Котик, Віктор Цибриков і Валентина Чернявська. Всі молоді виробничники знають своїх суперників по змаганням, мають змогу порівнювати результати. Згаданий трудовий суперництво здійснюється через заводську й цехову стінгазети «Комсомольський сектор». Виробничий сектор комітету комсомолу допомагає в роботі виробничому сектору комсомольського бюро дільниці.

СІЙСЯ, РОДИСЯ, СЛОВО КРАСНЕ!



ВРУНА І КОЛОССЯ

ДЕСЯТЬ років тому в редакції «Молодого комунара» відбулося перше заняття міської молодіжної літературної студії «Сівач». Пригадую березневе небо у високих вікнах редакції, зсунуті до купи столи, за якими ледве розмістилося понад тридцять початкуючих поетів, критиків і навіть... композиторів. Саме на цьому занятті поряд з віршами лунали пісні самодіяльних авторів.

Звичайно, не всі тенденції в рунах тих творів витримали випробування часом, вони поступилися місцем на ниві «Сівача» новому поетичному засіву, ужинок якого за десяти років задзвенів колоссям поезії журналістів Євгена Желєзнякова, автора поетичної збірки «Ходить весело вітерець», Володимира Бондаренка, який підготував до друку книжку віршів «Мастіраль», комсомольських працівників Олександра Івакіна і Віктора Орла, методиста обласного Будинку народної творчості Лариси Калюжної і вчительки Світлани Ярошецької та багатьох інших.

Визначальним напрямом наших занять завжди було і лишається громадянське звучання творів студійців. І тому поряд ветеранів «сівачів» я з приємністю можу назвати сьогоденних студійців, які своїми творами оспівують рідну Комуністичну партію і Ленінський комсомол, возвеличують людину праці і таврують окремі негативні явища нашого життя. Висока напруга поетичних рядків пульсує у віршах Анатолія Кримського (автора збірки «Перша краплина»), Павла Беляєва, Володимира Бубиря, Ганни Брагинської, Сергія Колесникова, Людмили Ніколаєвської і Віталія Старжинського.

Є у наших студійців дещо: «Сім раз віддай, а раз посій». І тому на своїх заняттях ми прагнемо якомога старанніше «просівати» свої вірші, вилучаючи з них словесну похову. Звісно, ми ще не можемо похвалитися вагомими поетичними здобутками і перші збірки «сівачів» не в силі конкурувати з «товстими» книгами маститих поетів, але ми пишаємось тим, що на зеленому кліні в рунах «Сівача», хай ще рідко, повнозвучно відзвонюють мусянжові колоски кіровоградських поетів.

Наш скромний ювілей припав на знаменний рік — рік 60-річчя Ленінського комсомолу. Ця світла дата входить у нашу творчість незабутніми роками громадянської і вогненними дорогами Великої Вітчизняної війни, відбудовними роботами повоєнних п'ятирічок і крильними буднями БАМу. Комсомольська тема в творах студійців — це чільна тема сьогоденного дня. Готуючи гідний подарунок 60-річчю ВЛКСМ, ми присвячуємо йому свої поетичні вруна і колоски.

У них — наша наснага і наша творча праця.

В. ГОНЧАРЕНКО,
керівник міської літ-студії «Сівач».

МОНОЛОГ ПОКОЛІННЯ

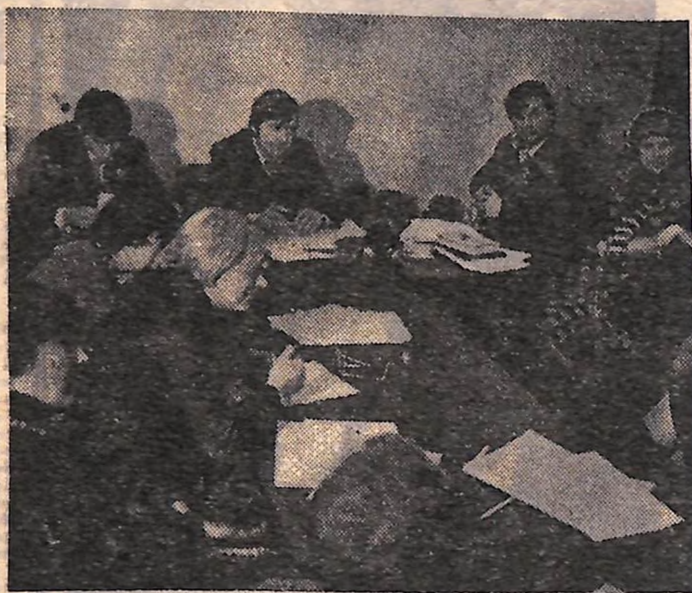
ДИПТИХ
1.

Історіє, це ж ми, більшовики,
Здіймаємось в натхненнім творчій злеті.
І радісно вітають нас зірки,
Бо мир ми бережемо на планеті.
Історіє, сини більшовиків,
Ми вірні Іллічевим Заповітам.
Ім'я його крізь маємо роки,
Як прапор, підіймаємо над світом.
Нас мудрість Іллічева окрила,
Нас партія веде у світлу днину.
І радість наші лиця звеселя —
Еже зримо видно майбуття країни.

2.

Де б не були
І що б ми не робили,
Його ім'я нам додавало сили,
Куди б не йшли
І як би не жили,
Його ім'я забути не могли.
Найбільше щастя знаю у житті:
Звіряю по Леніну свої путі.

Євген ЖЕЛЄЗНЯКОВ.



Корона в прах!
Червоний птах
Прорізає темряву
крилом.
«Аврори» постріл
по світах
Столунним громом
віддало.
Застиг в очах палаців
жах,
І над тираном
сполотнілим
Розкинув блискавками
крила
Багряний стяг,
Як вічний птах!

Володимир БУБИР.

ІДЕ ЗАСІДАННЯ ЛІТ-СТУДІЇ «СІВАЧ».

Фото В. КОВПАКА.

М А Й

Он до сих пор еще идет с войны,
И новый май его совсем не старит.
Лишь только стало меньше в ранах стали,
Да больше колмиков, оправленных в гранит.

Он до сих пор еще идет с войны...
И сколько раз он за друзьями следом
Спускался с фотографией со стены
С живыми, с ними выпить за Победу!
Он до сих пор еще идет с войны.
Все так же поле дарит миру всходы,
И только он порою себя винит,
Что не разлучен с сорок пятым годом.

Лариса КАЛЮЖНАЯ.



БЕРЕЗНЕВЕ

У березні запахло глеєм
І став теплішим вітровий.
У березні понад землею
Полоз туман, мов білий змії.
Заворушилися пташки.
Крокую полем навпрошки
І дихаю на повні груди
П'янкими хвилями вітрів.
Добрідень, березню! Зустрів
Тебе я першим. Жду пробуди

ДИВНА БАБУСА

І бабуся запитує,
Чому я патлатий?
В. Бондаренко.

Я у джінсах та бутсах
У село завітав.
Подивилась бабуся,
В руки сплеснула та:
— Чий такий ти патлатий?
І до кого ідеш?
— Ваш онук, бабо Нато.
— Мій Володька?
— Еге ж.
Подивилась. Гроші
Із кишені виймає:
— Пострижися, хороший,
Бо ще й дід не пізнає.

КРУЖЕЛИЦЯ

Тополину вроду в полі
Хуги весело гойдають...
Досить в теплій хаті
скіти...
О. Швець.

Снігами вкритої землі.
Уже в селі
Готують люди
Пшеничні зерна наливні, —
Іду до них...
Пробач мені.

Анатолій КРИМСЬКИЙ.



Зів'яли ранки охолоті,
Скидає клен останній лист...
На мить схрестилися наші долі
І розійшлися, і розійшлися.
І розбрелися, і розгубилися
Між тисячі стежок, доріг...
У тебе скроні побіліли,
Мов перший сніг, мов перший сніг.
І очі лагідні і чисті.
Такі не зрадять, не здадуть.
В багряній осені намисті
Сніги метуть, сніги метуть.
Метуть, ніхто їх не неволить.
Метуть, на те у них і злість.
На мить схрестилися наші долі
І розійшлися, і розійшлися...

Людмила НІКОЛАЄВСЬКА.



Годі скіти в шубах,
пальтах,
У шарфах і у шапках.
І навіщо тепла хата?
Це ж, признається,
просто жаль!
Вітер сивіє. Морозице
До кісток аж пробира.
Саме зараз, мій друже,
Погуляти нам пора.
У дурну оцю погоду
Вийдем радо у поля,
Хай прекрасну нашу вроду
Хуга весело кружля!

В. ВАСИЛЕНКО.

СОЛНЦЕ В ФЕВРАЛЕ

С каждым солнечным днем прибавляются шансы
на счастье.
Каждый солнечный день придает нашим душам тепла.
Словно мартовский лед, разобьет все сомненья
на части.
Каждый солнечный день. Каждый солнечный день
февраля.
По земле не прольется бесследно растаявшим
снегом —
Он запомнится людям, уставшим от зимних ночей.
Он запомнится звоном хрустальным, струящимся
с неба.
Этот звон повторит самый первый февральский
ручей...
Валерий СИДНИН.

І Н І І

ЕТЮД

Кінчилася робоча зміна. Оленка вийшла з душової весела, розпашіла. Непаче й не було того напруженого трудового дня. Зиркнула в бік прохідної. Погляд виловив із-за дерева знайому постать.
— Він сьогодні, мабуть, чекає мене, — застукало в грудях.
Тй зразу ж стало жарко, хоч надворі вже стояв грудневий вечір.
— А може, він вже зовсім не мене, а когось іншого? — ворухнувся сумнів.
Пройшла, опустивши очі долу.
— Оленко, — це до неї, — ти поглянь

на ці дерева, обсіпані іншею. Які вони казково красиві!

Подивилась на молоді струнки топольки, що росли обіч алейки, і вони, в білому вбранні, мов наречені, засоромілись, ронячи з себе срібні сніжинки, пеначе то були ажурні коштовні зірочки.

І раптом, не змовляючись, підійшли вони до топольки й торкнулися руками її гнучкого стовпу. Деревце широким обсягом обох дзвінким іншею.

Він падав їм на обличчя, руки, губи...

Очі юпака і юпки на мить зустрілися. І навколишня тиша перетворилася враз на піжну, нескінченну мелодію, що поплинула, заповнюючи все довкола. І молоді топольки зачаровано слухали її.

Віктор ПОЛЯНЕЦЬКИЙ.

ПРОЩАННЯ

Я прийду до тебе на світанку,
Коли стихнуть солов'ї.
Крізь вікно в рожевому серпанку
Ляжуть мої руки у твої.
І серця в безодню синю кануть.
Хай на мить, не назавжди,
Твої очі лиш моїми стануть.
Серце шепотітиме: «Зажди...»
Я зажду, мені з тобою любо,

Я хвилину в вік перетворю,
Коли стріну довгождани губи.
І в руках закоханих згорю.
Згасне ніч казкова, і віднині
Станеш зовсім ти чужий мені.
Ну а я, твоя кохана і єдина,
Залишусь россою на віки.
Зійде сонце... Променем жагучим
Я торкнуся теплого чола,
Щоб в тобі не споминим болічним —
Казкою весняною жила.
Валентина ЛИТВИНЕНКО.

27 БЕРЕЗНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ

СЦЕНА, ВІДКРИТА ДЛЯ ЗРОСТУ

Щойно в нашому театрі закінчився огляд акторської молоді. І хоча про його остаточні наслідки ще не можна сказати, але перші підсумки і висновки радують. У чотирьох виставах — «Римська баня», «Титарівна», «Тил», «Прощання у червні» — спочатку завітвали десять молодих артистів. Потім вистави «Срібна павутина» О. Коломійця і «Прощання у червні» О. Вовчка було представлено на другий тур, їх переглядала зональна комісія Одеського міжобласного відділення Українського театрального товариства. На республіканський огляд вона рекомендувала виставу «Прощання у червні».

Звичайно, у комісії свої критерії оцінок, свої суворі вимоги, будуть і свої висновки. Та безперечно є те, що в показаних виставах наші гості з Києва зустрілися зі справжньою творчою роботою молоді, що у акторів є здобутки, які радують глядача. Як сьогодні не задати Валентину Дронову в ролі Галинки із «Срібної павутини» чи Валентину Дубовик у ролі Марти з «Римської бані» і Тани з «Прощання у червні»!

З тонким гумором відтворили своїх героїв з



«Римської бані» Анатолій Косяченко та Анатолій Литвиненко. З кожної виставою розкриває нові грані свого обдаровання Степан Мерцало.

Відзначаючи здобутки нашої молоді, слід указати й на якісь неточності, недоробки чи недосконалості. Так, вони є. Але не можна забувати, що молоді артисти перебувають у процесі зростання, що в ряді вистав вони зустріли-

ся з досить складними матеріалами і що у них усе ще попереду.

В. ЯРОШ,
завідуючий літературною частиною українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького.

На фото: сцена з вистави С. Стратівець «Римська баня». В ролях: І. Антонова — А. КОСЯЧЕНКО, Марти — В. ДУБОВИК, Галинка — В. МАКАРЕНКО.
Фото А. ДУБОВИКА.

Дарують тепло серцець

«Пробуджувати високі почуття й світлі думки, запалювати людину енергією, любов'ю до життя і праці». Ці слова незабутнього Максима Рильського правомірно віднести до мистецьких настанов і завдань, які розв'язує театральний колектив Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

Пригадує, як уміло запалювала студентів творчим горінням ентузіастка театральної справи, викладач інституту Т. М. Левченко. Вони вчилися режисурі, костюми самостійно шили, а тому грали на сцені з піднесеним, бо до всього звикли, навіть до глядача, хоч і хвилювалися часом. З успіхом пройшли «апробацію» на самодіяльній сцені вулиці такі вистави, як «Кашинська старовина» (за п'єсою Д. Аверкієва), «Місто на зорі» і «Таня» за О. Арбузовим. У «Тані» роль головної героїні блискуче виконала режисер вистави Т. М. Левченко.

А потім — участь у традиційній обласній театральній весні п'єсою В. Єжова «Солов'їна ніч».

І тут постановочно-сценографічне рішення аматорів з педінституту досягло головної мети: про подвиг народу у Великій Вітчизняній війні було розказано пристрасно, яскраво, патетично.

Шороку, за традицією, театр починає свій сезон виставою «Кришталевий черевичок» Є. Шварца.

Не так давно відбувся п'ятдесятий її показ. І знову, як і вперше, серця глядачів полонили хвилююча музика Жака Оффенбаха, майстерна гра перших виконавців головних ролей О. Попова та Н. Єгорова, Н. Дітріха та І. Федотової.

На афіші театру — вистава за п'єсою польського драматурга Т. Кошушника «Широкі або Бюро добрих постуг», відзначена дипломом першого ступеня на міжнародній обласній театральній весні. Її постановка — то підтвердження тези іншійшого режисера Валерія Демієвського про те, що репертуар кожного мистецького колективу повинен відбивати інтерес глядача до важливих питань дійсності.

Створили на сцені людський характер, якому б глядач повісив повітряні кульки, — це театральне мистецтво. Самодіяльні артисти відмовилися від ходульного трактування негативних персон

ражів — жалюгідних, які з самого початку переконують у своїй власній загині. З цього погляду характерна вистава «Три обморока», складена з поведілок А. Чехова «Трагедія», «Юбілей» і «Предложение», прем'єра якої щойно відбулася.

Специфічне відтінчення світової класики, зокрема творів А. Чехова, на самодіяльній сцені... Погодьтеся, що не кожний відважиться на цей крок. Не секрет, що водевільний жанр не «прижився» в багатьох театрах країни саме тому, що режисери розглядають його здебільшого як бездумну комедію-жарт, і не більше. Тому вони воліють за краще ставити драму, аніж водевіль.

Валерій Демієвський — палкий прихильник творчості письменника — вбачає в чеховських одноактних комедіях характерів, коли стираються грані між комедією-жартом і драматичною сценкою — основними різновидами водевіля вісімдесятих років.

У водевілі «Предложение» стикаються між собою різні характерами поміщики Чубукон і Ломов, образи яких індивідуалізують, унікаючи статичності. В. Демієвський та Ю. Кліпін.

Під час вистави в залі не раз чулися оплески і сміх — і недарма. Яскравий і насичений діалог, дотепні репліки, ефект контрасту і сценічної вражливості багатьох ситуацій не лишали глядачів байдужими.

Не забувають студенти і про виступи в селах і містах області. Лише за останній час вистави колективу переглянули жителі Знаменського, Світловодського, Компаніївського та Онуфріївського районів.

Попереду — нові маршрути, прилучення людей до світу мистецтва. А поки що студенти готуються до відзначення Міжнародного дня театру виставою «Одруження Белугіна» О. Островського, яка принесла їм найбільшу радість — Почесний диплом Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльності.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
м. Кіровоград.

ЩОБ ЗНАТИ ПРО ВСЕ

ЧЕРЕЗ КІЛЬКА МІСЯЦІВ ВІНДЕ З ДРУГОГО ОСТАННІЙ ТОМ ТРЕТЬОГО ВИДАВАННЯ ДИТЯЧОЇ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ, З ВИХОДОМ У СВІТ ЦЬОГО ТОМУ ПІД НАЗВОЮ «НАША РАДЯНЬСЬКА БАТЬКІВЩИНА» ЗАВЕРШУЄТЬСЯ БАГАТОРІЧНА ПРАЦЯ АВТОРІВ І РЕДАКТОРІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ, КОТРА ПОКЛИКАНА ЗНАЧНО РОЗШИРИТИ ВАШ КРУГОЗІР, ПОГЛИБИТИ ЗНАННЯ З ПРЕДМЕТІВ ШКІЛЬНОЇ ПРОГРАМИ, ДОПОМОГТИ У ВИБОРІ МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ.

З 1958 року, з початку виходу першого тому першого видання Дитячої енциклопедії, тобто протягом двадцяти років, учні середнього й старшого шкільного віку отримали півтора мільйона копійок енциклопедії, що становить 18 мільйонів томів. У них видаті вчені, письменники, художники, композитори, артисти, відомі спеціалісти різних галузей науки і техніки розповідали нам, дорогі друзі, про Землю і Всесвіт, про походження життя на нашій планеті, про історію розвитку науки і техніки, літератури і мистецтва, про Велику Жовтневу соціалістичну революцію і славний переможний шлях нашої Радянської Батьківщини.

Дитяча енциклопедія дістала широке визнання. Її видано багатьма мовами народів нашої Батьківщини, в соціалістичних країнах. Її видано прогресивні виданнями деяких капіталістичних країн, наприклад Японії, Індії, Греції, Італії, Іспанії, Португалії. Серед авторів Дитячої енциклопедії — академіки Микола Миколайович Семенов, Ігор Васильович Петрянов, Олександр Миколайович Несмеянов, письменники Сергій Михалков, Анатолій Алексин, композитор Дмитро Кабалевський та багато інших видатних учених, винахідників, діячів літератури і мистецтва. А всього колектив авторів, художників і редакторів Дитячої енциклопедії перевищує тисячу чоловік.

Незважаючи на те, що Дитяча енциклопедія виходить тиражем у 500 тисяч примірників, попит на неї, як і раніше, дуже великий. Про це свідчать листи як юних читачів, так і їхніх батьків.

У зв'язку із завершенням третього видання Дитячої енциклопедії редакційна колегія і видавництво «Педагогіка» вирішили організувати широке обговорення всіх дванадцяти томів останнього видання. Це обговорення допоможе авторам і редакторам краще зрозуміти всі достоїнства і недоліки енциклопедії для шкільних, урахувати зауваження і побажання її читачів. Тому редакція просить вас, юні друзі, ознайомитись із запитаннями анкети і прислати на них відповіді на адресу: 100085, МОСКВА, ХОХЛОВСЬКИЙ ПРОУЛОК, 16, РЕДАКЦІЯ СЛОВНИКОВО-ЕНЦИКЛОПЕДИЧНИХ ВИДАНЬ. Свої відзнаки ви можете прислати також і на адресу редакції «Молодого комунара».

АНКЕТА ДИТЯЧОЇ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ

1. Де ви живете (республіка, область, місто, селище, село)?
2. Скільки вам років? Де ви вчитеся?
3. Чим захоплюєтесь, що особливо цікавить вас (галузь науки, техніки, мистецтва, літератури, спорту і т. д.)?
4. Які томи і статті Дитячої енциклопедії найбільше сподобалися вам (чим?), які здалися менш вдалим (чому?)?
5. Як використовуєте ви Дитячу енциклопедію (для довідок, читання, при підготовці домашнього завдання, доповідей у гуртку і т. д.)? В яких випадках вона допомогла вам у навчанні та позакласній роботі, у яких випадках не змогла допомогти?
6. Чи легко знаходити в енциклопедії відповіді на запитання, які вас цікавили?
7. Чи доводилося вам користуватися енциклопедією при конструюванні, моделюванні, громадсько-корисній праці?
8. Що можете ви побажати і запропонувати авторам і редакторам Дитячої енциклопедії?

АВТОРИ І РЕДАКТОРИ ДИТЯЧОЇ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ



— ПОНЕДІЛОК —

27 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 —
«Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Телефільм для дітей «Фліппер». 1 і 2 серії. 9.45 — Співачка заслужена артистка РРФСР Н. Фоміна. 10.00 — Телефільм «І не все про нього». 3 серія. 11.05 — «У світі тварин». 15.00 — Док. фільм «Покличте мене, лікарю». 15.20 — Фільм для дітей «Долі барабанщика». 16.45 — «Шахова школа». 17.15 — На прик. клубу «Золота шаба». 18.00 — «День за днем» (Кіровоград). 18.15 — «Народна творчість». Телефільм. 19.05 — «Рік третій — рік ударний». 19.50 — Телефільм

«І не все про нього». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — «Міжнародний день театру». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 —
Концерт Запорізького дитячого хору «Іскра». 10.30 — Док. фільм «Там, де Волга зустрічається з Оккою». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Телефільм «Стара фортеця». 3 серія. 12.20 — «Піонерський ліхтарик». 14.45 — «Супорі есеїв». Вистава. 16.15 — «На лапах республіки». 16.30 — «Партійне життя». 17.00 — К. т. «Палітра». Республіканська художня вистава «60 героїчних літ». 17.30 — К. т. Мелодії єдиної родини. 18.00 — Для юнацтва. «Орієнтир». 18.30 — К. т. «Вісті». 19.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокіл» (Київ) — «Кристал» (Саратов). 1 і 2 періоди. 20.30 — Обговорюємо проєкт Конституції УРСР. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокіл» (Київ) — «Кристал» (Саратов). 3 період. 22.10 — К. т. Нові мелодії року. По закінченні — новини.

— ВІВТОРОК —

28 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 —
«Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Телефільм для дітей «Фліппер». 3 і 4 серії. 9.45 — Мультифільм «Хлопчик у підпідземному царстві». 10.00 — Телефільм «І не все про нього». 4 серія. 11.05 — «Клуб кінополювання». 12.05 — Телефільм (Кіровоград). 15.00 — Док. теле-

МУЗЕЙ КОСМОНАВТИКИ В ШКОЛІ

Про життєвий шлях зоряних братів Ю. В. Романенка та Г. М. Гречка розповідають нові матеріали музею історії та розвитку космонавтики імені С. П. Корольова, який створено кілька років тому в середній школі № 120 м. Дніпропетровська. Триста його експонатів представлено в розділах «Ранок космічної ери», «Перші космонавти Землі», «Супутники, служачі людині», «Довгочасні орбітальні станції». Особливий інтерес викликають надіслані в подарунок дітям спогади І. С. Титова, Б. Б. Єгорова, Є. В. Хрунова. Тут же — пам'ятні медалі. Багато документів присвячено видатному російському вченому К. Е. Цюльковському.

Учні 120-ї були учасниками Всесоюзного зльоту активу шкільних музеїв космонавтики.

Кор. РАТАУ.

Малює Володимир ПОСТОЄНКО.



— Востанне кажу: вилази!



— У погу з часом.



Без слів.

фільми. 15.35 — «Винахідник». 16.05 — Телефільм для дітей «Друг Тиманчі». 17.15 — На зустріч XVIII з'їзду ВЛКСМ. 18.00 — Новини. 18.15 — «Людина і закон». 18.45 — Романси «М. Римського-Корсакова виконує І. Петров. 19.00 — К. т. Для молоді. «Буди сучасний». В передачі бере участь делегат XVIII з'їзду ВЛКСМ Наталія Німчук. (К-д). 19.50 — Телефільм «І не все про нього». 5 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — «Максим Горький. Спогади і зустрічі». 22.35 — П. Чайковський. Варіанти на тему рококо для відпочинку з оркестром. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 —
Для дітей. «Сонечко». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 10.30 — К. т. «Наука — виробництво». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Телефільм «Стара фортеця». 4 серія. 12.20 — «Доброго нам здоров'я». 15.10 — «Казка про чотирьох сміливців». Вистава. 16.25 — Рубжів 10-ї п'ятирічки. Нові дитини харківського заводу «Серп і Молот». 16.40 — Ліричні мелодії. 17.00 — «Палітра». 17.30 — Телевізійна школа механізатора. 18.00 — Для школярів. «Сонячне коло». 18.30 — К. т. «Вісті». 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокіл» (Київ) — «Кристал» (Саратов). 1 і 2 періоди. 20.30 — Обговорюємо проєкт Конституції УРСР. 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Сокіл» (Київ) — «Кристал» (Саратов). 3 період. 22.10 — К. т. Музична програма «Веселка». По закінченні — новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу пресистів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкому
ЛКСМУ, г. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.